

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1391
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0429/SA

Verzoekende partijen 1. de heer **William DE STRYCKER**
 2. de heer **Luc DE CORT**

vertegenwoordigd door advocaten Wim DE CUYPER en Bram DE SMET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 maart 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 januari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van mevrouw Carolien VAN PRAET (hierna: de aanvrager) tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem van 29 september 2015 ontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een stalling voor weidedieren en de aanleg van een mestvaalt op de percelen gelegen te Affligem, Langestraat 33, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 144c2 en 144r2.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 19 juli 2016.

Advocaat Peter HENKENS *loco* advocaten Wim DE CUYPER en Bram DE SMET voert het woord voor de verzoekende partijen.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 9 februari 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een stalling voor paarden van 30 m² op het perceel 144 c2 (huiskavel), achter de woning van mevrouw Carolien VAN PRAET (hierna: de aanvrager). De werken werden niet uitgevoerd overeenkomstig deze vergunning. Een regularisatie die hiervoor werd aangevraagd werd op 18 oktober 2011 door het college van burgemeester en schepenen geweigerd en in graad van administratief beroep bevestigd door de verwerende partij op 1 maart 2012.

In oktober 2012 wordt een regularisatieaanvraag ingediend waaruit blijkt dat een deel van de reeds opgerichte stallen zouden gesloopt worden. Een oppervlakte van 39,24 m² zou blijven staan. Deze vergunning wordt aan de aanvrager door het college van burgemeester en schepenen verleend op 29 januari 2013.

In juni 2013 wordt een aanvraag ingediend voor een paardenstalling met stroberging op de percelen 144/r2 en 143/h. De ontworpen stal heeft een totale oppervlakte van 456,77 m². Deze aanvraag wordt door het college van burgemeester en schepenen geweigerd op 5 november 2013.

2.

De aanvrager dient op 13 mei 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Affligem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een stalling voor weidedieren en het aanleggen van een mestvaalt" op de percelen gelegen te Affligem, Langestraat 33 met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 144c2 en 144r2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 mei 2015 tot en met 19 juni 2015, dienen de verzoekende partijen elk een bezwaarschrift in.

De GECORO adviseert op 14 juli 2015 ongunstig :

" ...

De GECORO stelt vast dat bij deze aanvraag tot het bouwen van een stalling voor weidedieren en het aanleggen van een mestvaalt, de bestaande toestand op de plannen niet conform is met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning (regularisatie) 82/12B11 dd 29/01/2013. De GECORO vraagt aan het college om de bestaande toestand ter plaatse vast te stellen.

De GECORO merkt tevens op dat het dossier onvolledig is: bewijs van officieel landbouwer ontbreekt, correcte lijst met pachtcontracten ontbreekt, beschikt momenteel over geen milieuvergunning en aanvraag tot milieuvergunning ontbreekt, uitbatingsvergunning en mestbanknummer niet bij de aanvraag gevoegd.

Brandveiligheid.

Aangezien voetweg nr. 16 gelegen achter perceel 144/S/2, 144/T/2 en 144/H/2 een breedte heeft van 2.50m en vanaf de eigendom van mevrouw Van Praet — perceel 144/R/2 slechts een breedte heeft van 1.60m, komt de brandveiligheid in het gedrang:

- *Langsheen de Langestraat (lintbebouwing) zijn de stallen van mevrouw Van Praet niet bereikbaar,*
- *via voetweg nr. 16, zijn de stallingen niet bereikbaar wegens te smal.*
- *Er werd ter plaatse vastgesteld dat de voetweg vanaf de eigendom van mevrouw Van Praet is afgesloten met een poort met slot.*

“
...

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Beleidscoördinatie en Omgeving adviseert op 2 juni 2015 gunstig:

“
...

- *de voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot het bouwen van een paardenstal bestaande uit 10 boxen en een mestvaalt in agrarisch gebied achter de woning van de aanvraagster;*
- *de voorgestelde werken zijn in functie van de hobbymatige paardenfokkerij 't Kathof, dat gesitueerd is in agrarisch gebied en deels in landelijk woongebied;*
- *de aanvraagster beschikt over circa 15ha weiland en 18 paarden; een gedeelte van de eigen paarden worden thans nog bij derden gestald; op de site in kwestie zijn in het landelijk woongebied nog stallingen aanwezig die 4 paarden stalt;*
- *de voorgestelde stalling heeft een oppervlakte van circa 138m² en voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in de omzendbrief ter zake;*
- *gelet op de aard en de ligging kunnen de voorgestelde werken worden gedoogd.*

“
...

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 11 augustus 2015 ongunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, hoewel hiertoe verzocht in eerste aanleg op 18 augustus 2015, adviseert niet.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 29 september 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college beslist:

“
...

Overwegende dat het ingediende project omwille van het niet professioneel karakter van de activiteiten in strijd is met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse i.c. artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp — gewestplannen en de gewestplannen. Het openbaar onderzoek heeft aanleiding gegeven tot zes bezwaarschriften die door de GECORO werden behandeld. Het schepencollege sluit zich aan bij het ongunstig advies van de GECORO. In de gegeven omstandigheden wordt de aanvraag om stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een paardenstalling en het aanleggen van een mestvaalt geweigerd;

“
...

Tegen deze beslissing tekent de aanvrager op 30 oktober 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 januari 2016 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 26 januari 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 januari 2016 gegrond en verleent onder de voorwaarde dat “de 3 achterste paardenboxen in de tuinzone worden afgebroken” een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“...
b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling.

Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht:

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven."

Uit het advies van het departement Landbouw en Visserij blijkt dat de aanvrager in het bezit is van 18 paarden en effectief paarden fokt. Dit blijkt onder meer uit een lijst van paarden, toegevoegd aan het dossier, waarvan de aanvrager als houder is geregistreerd op 7 mei 2015, dit volgens de centrale gegevensbank en eveneens uit de website van het bedrijf 't Kathof. Daarnaast beschikt de aanvrager over een landbouwnummer en over een diploma van een cursus landbouw. Wel gaat het om een (nog) niet volwaardig bedrijf en worden deze activiteiten alsnog in nevenberoep uitgeoefend. Voor de oprichting van de stal is het niet noodzakelijk om een volwaardig bedrijf te zijn. De aanvraag voor de stalling gebeurt in functie van een paardenhouderij/fokkerij met minstens 10 paarden.

Deze activiteit valt onder de opsomming van 'andere para-agrarische bedrijven, die minder afgestemd zijn op de grondgebonden landbouw', volgens de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van 8 juli 1997 en latere wijzigingen. De aanvraag voor de oprichting van een stal is verenigbaar met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied.

c) De aanvraag tot het oprichten van een stal op het achterliggend perceel is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. De stalling heeft een oppervlakte van 138m², een beperkte kroonlijst van 3.00m hoogte en nokhoogte 4.60m. De stal komt op voldoende afstand van de perceelsgrenzen, zijnde 4.00m van de linker perceelsgrens en 3.00m van de grens met de voorliggende tuin die hoort bij de woning van de aanvrager. Slechts een heel beperkt deel van de stal ligt achter de tuin van de rechter aanpalende woning, waarvan de eigenaar geen bezwaar heeft ingediend. Ook de afstand tot de schuine perceelsgrens die wordt bepaald door de bestaande voetweg is met een minimum van 4.00m voldoende. Tevens wordt nieuwe beplanting voorzien langs de beide perceelsgrenzen.

De stal is gelegen in het agrarisch gebied, onmiddellijk aansluitend op het woongebied met landelijk karakter. De inplanting van de stal onmiddellijk grenzend aan de tuin zorgt ervoor dat er geen grote indringing is in het open landschap. Aansluitend langs westelijke zijde zijn er bomen. De voetweg die langs de schuine perceelsgrens verder noordwestwaarts gaat is de natuurlijke grens tussen het meer bebouwd gedeelte en het weids open akkerland.

d) Het terrein is bereikbaar via de bestaande voetweg nr. 16. Deze is in 2002 beperkt verlegd geweest en sluit nu loodrecht aan op de Kluiskouterlos. Zowel de Kluiskouterlos als de voetweg nr. 16 zijn voldoende breed. De officiële breedte van het eerste deel van de voetweg bedraagt 2.50m en dit tot tegen de grens van het terrein waarop de stal wordt gebouwd.

Ook in werkelijkheid is deze voetweg toegankelijk voor landbouwvoertuigen en kan er gesteld worden dat er geen probleem is voor de bereikbaarheid van de stal, onder meer voor de brandweer.

e) Aangaande de vergunde toestand van de stal in de tuin onmiddellijk achter de woning tot in de linker perceelsgrens kan worden meegegeven dat op 29 januari 2013 een stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het regulariseren van paardenstallen. Het inplantingsplan van deze aanvraag toont de afbraak van de achterste 3 paardenboxen en het behoud van 2 boxen en vooraan een berghok /wasplaats/zadelkamer. Deze aanvraag werd gedaan nadat er een weigering is uitgesproken voor de totaliteit van de 5 paardenboxen gelet op de beperkte tuin. De afbraak is nog niet gebeurd. Gelet op de overdreven afmetingen van het totale gebouw ten opzichte van de beperkte breedte van de tuin waardoor de belevingskwaliteit vermindert, blijft het noodzakelijk dat dit gedeelte wordt afgebroken. Het is ruimtelijk niet aanvaardbaar dat de stallingen achter de tuin worden vergund zonder dat de boxen in de tuin worden verwijderd zodat de tuin zijn eigenlijke functie kan terug krijgen.

f) De plaatsing van de mestvaalt zal opgericht worden conform de regels voorgeschreven in artikel 5.9.2.2. van Vlarem II betreffende de 'opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal'. Het louter stockeren van de mest op een akker behoort niet tot de mogelijkheden. Daarom wordt een volwaardige mestvaalt aangelegd met wanden van 2.00m hoogte en een vloer. Voor deze mestvaalt wordt een aparte afvoer gelegd naar een citerne van 20.000 liter voor de opvang van de sappen van de stallen en de mestvaalt. Deze zal op regelmatige tijdstippen leeggehaald worden en afgevoerd.

De aanvrager heeft 18 paarden in eigendom. Een milieuvergunning is niet vereist voor landbouwbedrijven met minder dan 20 paarden. Voor de mestopslag is een melding klasse 3 noodzakelijk.

g) In de bezwaarschriften wordt het aantal paarden in twijfel getrokken en wordt tevens de totale oppervlakte van de percelen niet aangenomen. De beoordeling van deze gegevens is gedaan door het departement Landbouw en Visserij die als expert kan beschouwd worden in deze materie. Zij heeft hierover een gunstige uitspraak gedaan. Het gaat om een recente lijst van paarden van de Belgische Confederatie van het Paard en een overzicht van elektronische verzamelaanvraag van 2014.

h) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen heeft de ingreep een aanvaardbare impact. De schaal van het project, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid sluiten voldoende aan bij de directe omgeving. Wat betreft de mobiliteit is er een beperkte toename te verwachten die draagbaar is voor de ontsluiting langs de bestaande voetweg.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *de aanvraag is verenigbaar met het planologisch voorschrift van agrarisch gebied; de aanvrager is eigenaar van 18 paarden en de activiteit is gericht op het fokken; de aanvraag valt onder de opsomming van ‘andere para-agrarische bedrijven, die minder afgestemd zijn op de grondgebonden landbouw’;*
- *de aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats; de inplanting is voorzien direct achter de tuin, nog net voor de voetweg die de natuurlijke grens is met het weids open akkerland; de stal is beperkt in hoogte en oppervlakte en houdt voldoende afstand tot de perceelsgrenzen; er komt een groenaanplanting ter hoogte van de twee perceelsgrenzen;*
- *het terrein is goed bereikbaar langs de voetweg nr. 16 die voldoende breed is en aansluit op de Kluiskouterlos, dit zowel voor landbouwvoertuigen als voor de brandweer.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit het dossier blijkt dat de vordering op het eerste zicht tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De eerste verzoekende partij zet uiteen dat haar woning gelegen is op de hoek tussen de Langestraat en de Kluiskouterlos. Zij stelt dat de bestreden beslissing voorziet in een ontsluiting via voetweg 16 (Kluizenweg) die een zijweg vormt van de onverharde Kluiskouterlos. Zij stelt dat zij hinder en nadelen zal lijden ingevolge de verkeersbewegingen die langs haar woning en tuin zullen gaan. Ook het laden en lossen van paarden en van materiaal en materieel zal gebeuren ter hoogte van haar tuin. Immers is de toegang tot de Kluizenweg niet mogelijk omdat daar een afsluiting is voorzien die een onvoldoende draaicirkel overlaat voor toegang met vrachtwagens en paardentrailers. Zij stelt dat de bouwplaats niet toegankelijk is langsheen de Langestraat zodat ook het werfverkeer en het laden en lossen van bouwmaterialen langs haar woning en tuin zal moeten gebeuren.

De tweede verzoekende partij stelt rechtstreeks aanpalende te zijn nu haar woning rechtstreeks paalt aan een perceel dat eveneens dienst doet voor de stockage van de paardenmaterialen. Zij stelt bovendien vanuit haar woning en tuin rechtstreeks zicht te hebben op te nog op te richten stal. Deze stal zal bovendien, nu deze wordt ingeplant in open landbouwgebied, haar zicht op dit achterliggend open gebied belemmeren. Zij haalt ook aan dat zij geluids- en geurhinder zal ondervinden aangezien er tevens open paardenboxen voorzien worden en een mestvaalt.

De verzoekende partijen stellen dat uit de ernst van de middelen en in het bijzonder het eerste middel, de hoogdringendheid blijkt. De bestreden beslissing steunt volgens de verzoekende partijen op een manifest onwettige beslissing wegens machtsoverschrijding waardoor er niet kan gewacht worden op de behandeling van de zitting ten gronde.

De verzoekende partijen geven ook aan dat het gaat om een constructie die met eenvoudige materialen en dus op een beperkte tijd kan worden opgericht, wat de hoogdringendheid aantoont. Zij houdt ook voor dat de aanvraagster in het verleden reeds diverse aanvragen heeft ingediend maar steeds weigeringsbeslissingen heeft ontvangen en dat zij nu niet zal wachten om de paardenstalling op te richten aangezien zij stalruimte te weinig heeft en elders te hoge stalgelden zal moeten betalen. Dit blijkt bovendien uit het feit dat de aanvraagster zich momenteel nog niet in regel heeft gesteld met de enige vroeger bekomen regularisatievergunning van 2013 waarbij er echter drie paardenboxen moesten worden afgebroken, wat echter nooit gebeurde. Uit dit alles volgt, volgens de verzoekende partijen, dat de aanvraagster de behandeling van de procedure tot nietigverklaring niet zal afwachten alvorens de vergunning uit te voeren.

Tot slot voeren de verzoekende partijen aan dat een herstel in de vorige toestand voor een derde belanghebbende altijd uiterst moeilijk is en dat dit bovendien met enorme procedurele inspanningen gepaard gaat, die echter ingevolge een schorsing kunnen vermeden worden.

2.

De verwerende partij stelt dat het afbreken van een deel van de bestaande toestand op het terrein het gevolg is van de regularisatievergunning van 29 januari 2013. De potentiële afbraak van de onvergunde bestaande stallen kan dan ook niet als element dienen om de hoogdringendheid te motiveren. De verwerende partij meent dat er niet wordt aangetoond dat de aanvrager stalgelden betaalt om haar paarden elders te stallen of hoeveel daarvoor zou moeten betaald worden. Dat de constructie met eenvoudige materialen en op beperkte tijd kan worden opgericht is volgens de verwerende partij geen reden om de hoogdringendheid te verantwoorden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Volgens de begeleidende nota bij de aanvraag heeft de aanvrager betrekking op een “nieuw te bouwen stalling voor weidedieren” en op een “nieuw aan te leggen mestvaalt”. Volgens de bouwplannen wordt eveneens voorzien in een “nieuwe citerne voor opvang mestsappen 20.0000 liter” met daarnaast een “nieuwe citerne voor opvang regenwater: 7.000 liter”.

In de motivatienota wordt duidelijk gemaakt dat de aanvrager op het ogenblik van het indienen van de aanvraag 18 paarden in bezit heeft, *“die deels zijn ondergebracht in een bestaande stal bij hun woning. Voor de resterende 14 paarden huurt de aanvrager momenteel paardenboxen bij derden. De aanvrager wenst in de toekomst alle fokmerries en veulens bij de woning te stallen zodat deze beter kunnen worden opgevolgd”*.

De bouwplaats is gelegen langsheen de Langestraat, achter de woning van de aanvrager, maar is enkel te ontsluiten via voetweg 16 (Kluizenweg) die uitkomt op de Kluisterkouterlos, een zijweg van de Langestraat.

De eerste verzoekende partij woont op de hoek van de Langestraat en de Kluisterkouterlos en de tweede verzoekende partij is een onmiddellijk in de nabijheid wonende buur in de Langestraat.

3.

De verzoekende partijen vermelden als hoogdringendheid de volgende redenen:

1. verzoekende partijen zullen ernstige hinder en nadelen lijden. De eerste verzoekende partij vreest voor de impact op haar leefomgeving door de gebrekkige ontsluiting naar de bouwplaats toe. De tweede verzoekende partij beroept zich ter zake op gezichtshinder, geluids- en geurhinder. Beide verzoekende partijen verwijzen bij hun uiteenzetting van de nadelige gevolgen telkens naar hun toelichting en foto's bij de uiteenzetting van hun belang,
2. er bestaat juridisch nog steeds een stilzwijgende weigering,
3. het gaat om een beperkte constructie die in een korte termijn kan worden opgericht
4. de aanvraagster heeft in het verleden reeds meerdere vergunningen aangevraagd, die werden geweigerd. Nu zij toch de vergunning gekregen heeft, zal zij deze uitvoeren en zal zij niet wachten op de behandeling van de vernietigingsprocedure,
5. onzekerheid over herstelbaarheid.

4.

Een zaak is ‘hoogdringend’ wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel serieuze ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

4.1

Bij en in het verzoekschrift zijn foto's gevoegd met onder meer het uitzicht vanuit de eigendom van de tweede verzoekende partij op de inplantingsplaats van het voorwerp van de aanvraag. Ook wordt met foto's duidelijk gemaakt welke verkeersbewegingen gevolgd moeten worden om de inplantingsplaats te ontsluiten, en zoals aangeduid, verloopt deze ontsluiting langsheen de woning en tuin van de eerste verzoekende partij.

Het voorwerp van de aanvraag wordt in de bestreden beslissing als volgt omschreven:

“De stal komt op 4.00m van de linker perceelsgrens, op 3.00m van de grens met de voorliggende tuinen en blijft op minimum 4.00m van de schuine perceelsgrens. De stal is 9.60m breed en 11.90m diep met aansluitend nog twee boxen tot 18.10m diepte op 3.20m breedte. De kroonlijsthoogte bedraagt 3.00m, de nok 4.60m. Er zijn in totaal 10

paardenboxen. Rechts, onmiddellijk aansluitend op de stal, komt een mestvaalt van 6.00m op 5.75m waarbij de muur een hoogte heeft van 2.00m. De stal wordt uitgevoerd met een rode gevelsteen, het dak wordt afgewerkt met antracieten platen. Ter hoogte van de linker perceelsgrens en de grens met de tuinen komt een groenaanplanting. Naast de mestvaalt komt een infiltratievoorziening”

Gelet op de aard en de omvang van de vergunde stal kan niet ernstig worden betwist dat het bouwen van deze stal voor de tweede verzoekende partij een impact zal hebben op het uitzicht dat zij momenteel heeft op het achterliggend agrarisch gebied.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de inplantingsplaats van de nieuw op te richten stal enkel bereikbaar is via de bestaande voetweg 16 (Kluizenweg) die na gedeeltelijke verlegging in 2002 aansluit op de Kluiskouterlos.

Gelet op de aard en de omvang van de vergunde stal kan ook niet ernstig worden betwist dat het bouwen van deze stal voor de eerste verzoekende partij meer verkeersbewegingen zal teweeg brengen.

4.2

De verzoekende partijen houden voor dat de vergunde werken op korte termijn kunnen worden uitgevoerd en dat de aanvrager, gelet op de historie van de diverse aanvragen in het verleden en de onvergunde toestand op het terrein, niet zal aarzelen om de werken aan te vatten.

Het instellen van een beroep tot vernietiging of tot schorsing bij de Raad heeft geen schorsende werking. De verzoekende partijen tonen aan dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 20 februari 2016. Een stedenbouwkundige vergunning kan op grond van artikel 4.7.23, §5 VCRO uitgevoerd worden vanaf de 36ste dag na de aanplakking. Het starten van werken ter uitvoering van een verkregen vergunning na de vermelde termijn is dus een te verwachten gevolg van het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

Uit het gebrek aan tussenkomst van de aanvrager in de voorliggende procedure kan niet afgeleid worden of deze al dan niet de vernietigingsprocedure zal afwachten. Het niet tussenkomen in de voorliggende procedure is uiteraard het volste recht van de vergunninghouder, maar dit houdt in dat de Raad niet kan peilen naar de intenties met betrekking tot de tenuitvoerlegging van bestreden beslissing en enkel kan afgaan op de uiteenzetting van de verzoekende partijen en de feitelijke omstandigheden op het terrein.

Deze feitelijke omstandigheden, zoals bevestigd in de motivatienota bij de aanvraag, leiden ertoe te moeten vaststellen dat de aanvrager meer paarden heeft dan zij er momenteel op haar terrein kan plaatsen. Het nut en voordeel om snel de vergunde stalling op te richten is voor de aanvrager dan ook groot aangezien deze op dit ogenblik slechts beschikt over de bij vergunning van 29 januari 2013 verkregen paardenstallen (2 boxen en een berging). Rekening houdend met de aard van de te gebruiken materialen (rode baksteen, antraciet platen voor het dak) komt het aannemelijk voor dat de vergunde werken in een korte tijdspanne kunnen worden uitgevoerd zodat de afhandeling van de vernietigingsprocedure ondoelmatig lijkt in het licht van de ingeroepen schadelijke gevolgen.

4.3

Dat de hoogdringendheid ook moet vastgesteld worden omdat het eerste middel manifest gegrond is, is niet correct. De hoogdringendheid van de vordering moet immers beoordeeld worden los van de ernst van de middelen, wat een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde is.

4.4

De verzoekende partijen brengen dan ook aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij die *in concreto* aantonen dat de zaak hoogdringend is, omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Op grond van de aan het dossier eigen specifieke gegevens is het duidelijk, en de verzoekende partijen maken dit ook aannemelijk, dat het resultaat van de behandeling van de procedure tot vernietiging te laat zal komen om de door hun geschetste nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te voorkomen.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde van hoogdringendheid.

B. Ernstige middelen – eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van de artikelen 4.7.18 VCRO en 4.7.21 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van een aantal algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partijen voeren aan dat, aangezien er terzake een openbaar onderzoek diende gevoerd te worden, het college van burgemeester en schepenen een beslissing over de aanvraag diende te nemen binnen de 105 dagen. Het is niet duidelijk of een ontvankelijkheids- en volledigheidsbewijs werd afgeleverd, zodat de termijn om te beslissen ambtshalve een aanvang nam op 12 juni 2015 om te eindigen op vrijdag 25 september 2015. Volgens de verzoekende partijen werd de beslissing genomen door het college van burgemeester en schepenen op 29 september 2015 dan ook buiten termijn genomen waardoor de beslissing, in toepassing van artikel 4.7.18, §2 VCRO stilzwijgend geweigerd diende te worden geacht.

De verzoekende partijen wijzen vervolgens nog op de datum van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 mei 2015 tot 19 juni 2015. Een procedure kan enkel doorgang vinden ten aanzien van dossiers die ontvankelijk en volledig zijn verklaard (artikel 4.7.14, §3 VCRO) zodat het dossier reeds op 21 mei 2015 ontvankelijk en volledig moet worden beschouwd en de beslissingstermijn dan ook reeds begon te lopen op 22 mei 2015 om te eindigen op donderdag 3 september 2015.

Verder roepen de verzoekende partijen in dat de verwerende partij zich had moeten beperken tot het vaststellen van de laattijdige beslissing in hoofde van het college van burgemeester en schepenen en dat zij het dossier niet naar zich kon trekken. De stilzwijgende beslissing wordt door de aanvrager immers niet bestreden, enkel de uitdrukkelijke, doch laattijdige beslissing van het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij kon dan ook geen beslissing ten gronde nemen. De verzoekende partijen menen dat deze situatie een uitzondering vormt op de devolutieve werking van de verwerende partij en verwijzen naar rechtspraak van de Raad.

2.

De verwerende partij verwijst naar artikel 4.7.21, §1 VCRO om te stellen dat zij bevoegd is om de aanvraag in haar volledigheid te onderzoeken.

Zij bevestigt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen te laat werd genomen, waardoor de aanvraag geacht wordt te zijn afgewezen en er dus sprake is van een stilzwijgende weigering. Gelet op de devolutieve werking van het administratief beroep meent de verwerende partij evenwel dat zij over dezelfde beoordelingsbevoegdheid als het college van

burgemeester en schepenen komt te beschikken en dus ook ten gronde kan oordelen. Zij meent dat er geen uitzonderingen op het principe van de devolutieve werking kunnen toegestaan of in het leven geroepen worden.

Beoordeling door de Raad

1.

Door de verwerende partij wordt niet betwist dat het college van burgemeester en schepenen te laat over de ingediende aanvraag heeft geoordeeld.

Los van de discussie of het college van burgemeester en schepenen nu al dan niet een ontvankelijkheids- en volledigheidsbewijs aan de aanvrager heeft afgeleverd, dient vastgesteld te worden dat de termijn van 105 dagen waarover het college beschikt overeenkomstig artikel 4.7.18, §1 VCRO ingaat ten laatste op de dertigste dag na deze waarop de aanvraag werd ingediend.

De aanvraag werd ingediend op 13 mei 2015 zodat de beslissingstermijn van 105 dagen begon te lopen op 12 juni 2015 om te verstrijken op vrijdag 25 september 2015. Het college van burgemeester en schepenen nam zijn beslissing op 29 september 2015 en dus laattijdig.

2.

Gelet op artikel 4.7.18, §2 VCRO diende de aanvraag geacht te zijn afgewezen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het college een stilzwijgende weigeringsbeslissing ter kennis heeft gebracht aan de aanvrager.

Uit de stukken van het dossier blijkt op het eerste gezicht integendeel dat het college na het verstrijken van de in artikel 4.7.18, §1 VCRO nog een uitdrukkelijke weigeringsbeslissing heeft genomen op 29 september 2015 en dat deze beslissing aan de aanvrager werd betekend op 2 oktober 2015. Het is tegen deze uitdrukkelijke weigeringsbeslissing dat de aanvrager administratief beroep heeft aangetekend bij de verwerende partij.

3.

De verwerende partij erkent in haar antwoordnota dat het college van burgemeester en schepenen laattijdig heeft beslist en dat de aanvraag moet geacht te zijn afgewezen. Zij meent evenwel dat zij op grond van het devolutief karakter dat kleeft aan het administratief beroep, gerechtigd was om de aanvraag in volledigheid te beoordelen.

Zoals reeds gesteld heeft de aanvrager enkel administratief aangetekend tegen de laattijdige uitdrukkelijk genomen beslissing van het (op dat ogenblik onbevoegd) college van burgemeester en schepenen en niet tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing ingevolge artikel 4.7.18, §2 VCRO die trouwens niet aan de aanvrager werd betekend.

Gelet op de strikte bepalingen met betrekking tot het overschrijden van een vervalt termijn in hoofde van een bestuursorgaan zetelend in eerste administratieve aanleg, kan de devolutieve werking van een administratief beroep tegen een laattijdige beslissing genomen door een onbevoegd bestuursorgaan in eerste administratieve aanleg niet zover reiken dat de verwerende partij de aanvraag opnieuw in volledigheid zou onderzoeken. De verwerende partij kon enkel vaststellen dat het college, na het verstrijken van haar beslissingstermijn, onbevoegdheid was om te beslissen over de aanvraag. De verwerende partij kon de aanvraag niet zelf beoordelen aangezien het administratief beroep niet gericht was tegen de stilzwijgende weigering maar uitsluitend tegen de laattijdige beslissing van het college.

4.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing artikel 4.7.18 en 4.7.21 VCRO op het eerste gezicht schendt, alsook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het eerste middel is in de aangegeven mate ernstig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 28 januari 2016, waarbij aan mevrouw Carolien VAN PRAET de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het voor het bouwen van een stalling voor weidedieren en de aanleg van een mestvaalt op de percelen gelegen te Affligem, Langestraat 33, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 144c2 en 144r2.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 augustus 2016 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS